

"मीठे बच्चे- तिमी अहिले हंस बन्ने पुरुषार्थ गरिरहेका छौ, तिमीले यी लक्ष्मी-नारायण जस्तै हंस अर्थात् सम्पूर्ण निर्विकारी बन्नु छ ।"

प्रश्न : यस ज्ञान मार्गमा तीव्र जाने सहज विधि के हो ?

उत्तर : यस ज्ञानमा तीव्र जानु छ भने अरू सबै विचार छोडेर बाबाको याद गर, जसले गर्दा विकर्म विनाश हुनेछ र पूरै मैला (कचरा) निस्कनेछ । यादको यात्रा नै उच्च पदको आधार हो, यसबाट नै तिमी कौडीबाट हीरा बन्न सक्छौ । बाबाको कर्तव्य (ड्युटी) हो तिमीलाई कौडीबाट हीरा, पतितबाट पावन बनाउने । यसो नगरी बाबा पनि रहन सक्नुहुन्न ।

ओम् शान्ति । बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । यस दुनियाँमा कोही हंस पनि छन् भने बकुल्ला पनि छन् । यी लक्ष्मी-नारायण हंस हुन्, यिनीहरू जस्तै तिमी बन्नु छ । तिमी भन्नेछौ- हामी दैवी सम्प्रदाय बनिरहेका छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी दैवी सम्प्रदाय बनिरहेका छौ, म तिमीलाई हंस बनाउँछु, अहिले पूरै बनेका छैनौ, बन्नु छ । हंसले मोती टिप्छ (चुग्दछ), बकुल्लाले फोहोर खान्छ । अब हामी हंस बनिरहेका छौ । त्यसैले देवताहरूलाई फूल भनिन्छ र उनीहरूलाई काँडा भनिन्छ । हंस थियो फेरि तल भर्दै बकुल्ला बनेका छौ । आधा कल्प हंस, आधा कल्प बकुल्ला । हंस बन्नमा पनि मायाको धेरै विघ्न पर्छ । केही न केही कमजोरी (गिरावट) आउँछ । मुख्य कमजोरी आउँछ देह-अभिमानको । यस संगममा नै तिमी बच्चाहरूलाई चेन्ज (परिवर्तन) हुनु छ । जब तिमी हंस बन्छौ त्यसपछि फेरि हंस नै हंस हुनेछौ । हंस अर्थात् देवी-देवता हुन्छन् नयाँ दुनियाँमा । पुरानो दुनियाँमा एउटा पनि हंस हुन सक्दैन । हुन त संन्यासी हुन् तर उनीहरू हदका संन्यासी हुन् । तिमीहरू हौ बेहदका संन्यासी । बाबाले बेहदको संन्यास सिकाउनुभएको छ । यी देवताहरू जस्तो सर्वगुण सम्पन्न अरू कुनै धर्मवाला बन्दै-बन्दैनन् । अब बाबा पनि आउनुभएको छ- आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्न । तिमी नै नयाँ दुनियाँमा पहिले-पहिले सुखमा आउँछौ अरू कोही नयाँ दुनियाँमा कहाँ आउँछन् र । अब यी देवताहरूको धर्म नै प्रायः लोप छ । यो कुरा पनि तिमी यतिखेर नै सुन्दैछौ र बुझ्दछौ । अरू कसैले बुझ्न सक्दैन । ती सबै हुन् मनुष्य मत, विकारबाट त सबै पैदा भएका हुन् नि । सत्ययुगमा विकारको कुनै कुरा छैन । देवताहरू पवित्र थिए । वहाँ योगबलबाट नै सबै-थोक हुन्छ । यहाँ पतित मनुष्यहरूलाई के थाहा वहाँ बच्चा कसरी पैदा हुन्छन् ? त्यसको नाम नै हो निर्विकारी दुनियाँ (वाइसलेस वर्ल्ड) । विकारको कुरा नै छैन । भन्नेछन् जनावर आदि कसरी पैदा हुन्छन् ? भन- वहाँ छ नै योगबल, विकारको कुरै छैन । शत-प्रतिशत निर्विकारी (वाइसलेस) छ । हामी त शुभ बोल्छौ । तपाईं अशुभ किन बोल्नुहुन्छ ? यसको नाम नै हो वेश्यालय र त्यसको नाम नै हो शिवालय । त्यस शिवालयको स्थापना शिवबाबा गरिरहनुभएको छ । शिवबाबा उच्चभन्दा उच्च टावर हुनुहुन्छ नि । शिवालय पनि यस्तो लामो बनाउँछन् । शिवबाबा तिमीलाई सुखको टावर बनाउनुहुन्छ, सुखको टावरमा लैजानुहुन्छ त्यसैले बाबामा धेरै प्रेम (लव) रहन्छ । भक्तिमार्गमा पनि शिवबाबासँग प्रेम रहन्छ । शिवबाबाको मन्दिरमा धेरै प्रेमले जान्छन् तर केही पनि बुझ्दैनन् । अब तिमी बच्चाहरू सर्वगुण सम्पन्न बनिरहेका छौ । अहिले सम्पूर्ण बनेका छैनौ । तिम्रो परीक्षा तब हुनेछ जब तिम्रो राजधानी पूरा स्थापना हुनेछ । फेरि अरू सबै खत्तम हुनेछन् अनि नम्बरवार थोरै-थोरै आउनेछन् । तिम्रो त पहिला नै राजाई शुरू हुन्छ । अरू धर्ममा पहिला राजाई शुरू हुँदैन । तिम्रो त हो नै राजाई (किंगडम) । यी कुराहरूलाई तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ । वनारसमा बच्चाहरू सेवामा गए, उनीहरूलाई सम्झाउने नशा छ । तर तिनीहरूले त्यति सम्झन सक्दैनन् । गायन पनि छ करोडौंमा कोही । हंस मुश्किलले कोही बन्छ । बनेनन् भने फेरि धेरै सजाय खान्छन् । कसैले ९५ प्रतिशत सजाय खान्छन्, मात्र ५ प्रतिशत परिवर्तन हुन्छन् । उच्च अंक र निम्न अंक त हुन्छ नि । अहिले कसैले पनि आफूलाई हंस भन्न सक्दैन । पुरुषार्थ गरिरहेका छन् । जब ज्ञान पूरा हुनेछ तब लडाईं पनि लाग्नेछ । ज्ञान त पूरा लिनु छ नि । त्यो लडाईं नै फाइनल हुनेछ । अहिले त कोही शत-प्रतिशत बनेका छैनन् । अहिले त घर-घरमा सन्देश पुर्‍याउनुछ । धेरै ठूलो कान्ति (रिभोलुशन) हुनेछ । जसका ठूला-ठूला अड्डा बनेका छन्, सबै हल्लिन थाल्नेछन् । भक्तिको तख्त हल्लिन थाल्नेछ । अहिले

भक्तहरूको राज्य छ नि । त्यसमा तिमीले विजय पाउँछौ । अहिले छ प्रजाको प्रजामाथि राज्य फेरि परिवर्तन हुनेछ । यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य हुनेछ । तिमी साक्षात्कार गर्दै रहनेछौ । शुरूमा तिमीलाई धेरै साक्षात्कार गराइएको छ । कसरी राजधानी चल्दछ । तर साक्षात्कार गर्नेवाला आज छैनन् । यो पनि ड्रामामा जसको पार्ट छ त्यो चलि नै रहन्छ । यसमा हामी कसैको महिमा किन गर्छौ । बाबा पनि भन्नुहुन्छ तिमी मेरो के महिमा गर्छौ ? मेरो त कर्तव्य (ड्युटी) हो पतितबाट पावन बनाउने । शिक्षकको कर्तव्य (ड्युटी) हो पढाउने । आफ्नो कर्तव्य (ड्युटी) पूरा गर्नेवालाको महिमा के गर्ने ? बाबा भन्नुहुन्छ- म पनि ड्रामाको वशमा छु, यसमा फेरि तागत के को । यो त मेरो कर्तव्य (ड्युटी) हो । कल्प-कल्प संगममा आएर पतितबाट पावन बनाउने मार्ग बताउँछु । म पावन बनाए विना रहन सकिदैन । मेरो पार्ट एक्जुरेट छ । एक सेकेण्ड पनि ढिलो वा चाँडो आउन सकिदैन । एकदम एक्जुरेट समयमा सेवाको पार्ट बजाउँछु । सेकेण्ड बाई सेकेण्ड जे पास हुन्छ ड्रामाले मबाट गराउँछ । म परवश छु, यसमा महिमाको कुरा छैन । म कल्प-कल्प आउँछु, मलाई बोलाउँछन् नै- पतितबाट पावन बनाउनेवाला आउनुहोस् । कति पतित बनेका छन् । एक एक अवगुण छुटाउनमा कति मेहनत लाग्छ । धेरै समय पवित्र रहेर पनि फेरि चल्दा-चल्दै मायाको थप्पड लाग्नाले कालो मुख गर्छन् ।

यो हो नै तमोप्रधान दुनियाँ । माया दुश्मनले धेरै सामना गर्छ । संन्यासीले पनि जन्म त विकारबाट नै लिन्छन् । कोही पनि ज्योति ज्योतिमा समाहित हुँदैनन्, वापस जान सक्दैनन् । आत्मा त अविनाशी छ र उसको पार्ट पनि अविनाशी छ फेरि ज्योति ज्योतिमा समाहित हुन कसरी सक्छ । जति धेरै मनुष्य छन् त्यति धेरै कुरा छन् । ती सबै हुन् मनुष्य मत । ईश्वरीय मत छ नै एक । देवता मत त यहाँ हुँदैन । देवता हुन्छन् सत्ययुगमा । त्यसैले यो धेरै बुझ्नुपर्ने कुरा छ । मनुष्यहरू केही पनि जान्दैनन् तब त ईश्वरलाई पुकार्छन्- दया (रहम) गर्नुहोस् । बाबा भन्नुहुन्छ- म तिमीलाई यस्तो लायक बनाउँछु जसले गर्दा तिमी पुज्ज लायक बन्छौ । अहिले कहाँ पुज्ज लायक छौ र, बनिरहेका छौ । तिमी जान्दछौ हामी यो (देवी-देवता) बन्नेछौ फेरि भक्तिमार्गमा हाम्रो नै महिमा हुनेछ, हाम्रो नै मन्दिर बन्नेछ । तिमीलाई थाहा छ- चण्डिका देवीको पनि मेला लाग्छ । चण्डी, जो बाबाको श्रीमतमा चल्दिनन् । फेरि पनि विश्वलाई पवित्र बनाउनमा केही न केही मदत त गर्छिन् नि । सेना हुन् नि । सजाय आदि खाएर फेरि पनि विश्वको मालिक त बन्छन् नि । यहाँ कुनै भिल्ल (जंगली आदिवासी) छ भने उसले पनि भन्नेछ म भारतका मालिक हुँ । आजभोलि हेर एकातर्फ त गाउँछन् भारत हाम्रो सबै भन्दा उच्च देश हो र अर्कोतर्फ फेरि गाउँछन् भारतको के हालत भएको छ । रगत, खुनको नदी बगिरहन्छ । एउटा रेकर्डमा महिमा त अर्को रेकर्डमा निन्दा । केही बुझ्दैनन् । तिमीलाई त यथार्थ रीति अब बाबाले सम्झाउनुहुन्छ । मनुष्यहरूलाई कहाँ थाहा छ कि यिनीहरूलाई भगवान्ले पढाउनुहुन्छ । भन्नेछन्- वाह, यिनीहरूले भगवान्लाई शिक्षक बनाएका छन् ! अरे, भगवानुवाच छ नि, म तिमीलाई राजाहरूको पनि राजा बनाउँछु । मात्र गीतामा मनुष्यको नाम राखिदिएर गीतालाई खण्डन गरिदिएका छन् । कृष्ण भगवानुवाच यो त मनुष्य मत हुन गयो नि । कृष्ण कसरी यहाँ आउँछन् ? उनी त सत्ययुगका राजकुमार (प्रिन्स) थिए । उनलाई के परेको छ जसकारण यस पतित दुनियाँमा आऊन् ।

बाबालाई त तिमी बच्चाहरू नै जान्दछौ तर तिमीहरूमा पनि मुश्किलले कसैले यथार्थ रीति जान्दछन् । तिमी बच्चाहरूको मुखबाट सदैव रत्न निस्कनुपर्छ, पत्थर होइन । आफूसँग सोध्नु छ कि म यस्तो बनेको छु ? चाहन त चाहन्छौ पनि हामी फोहोरबाट चाँडै बाहिर निस्कौ तर चाँडो हुन सक्दैन । समय लाग्छ तिमीले धेरै मेहनत गर्नुपर्छ । सम्झाउनेवालाहरूमा पनि नम्बरवार छन्, युक्तियुक्त सम्झाउनु अन्त्यमा हुनेछ, त्यतिखेर तिम्रा बाण चल्नेछन् । तिमी जान्दछौ- हाम्रो पढाइ अहिले चलिरहेको छ । पढाउनेवाला त एक नै हुनुहुन्छ । सबै उहाँसँग पढ्नेवाला हुन् । अगाडि गएर तिमी लडाईं यस्तो देख्नेछौ कुरै नसोध । लडाईंमा त धेरै मर्नेछन् फेरि यत्ति सबै आत्माहरू कहाँ जानेछन् । के एकैचोटि गएर जन्म लिनेछन् ? वृक्ष ठूलो हुन्छ, धेरै हाँगा-बिँगा, पातहरू हुन जान्छन् । दिनहुँ कति जन्मन्छन्, मर्छन् पनि कति । फर्केर त कोही पनि जान सक्दैन । मनुष्यहरूको वृद्धि हुँदै जान्छ । यी अनावश्यक कुरामा जानुभन्दा पहिला बाबालाई याद गर जसबाट विकर्म विनाश होस् र फोहोर निस्कियोस् । फेरि छन् अरू कुरा । तिमी यसको बारेमा कुनै विचार नगर । पहिला

आफ्नो पुरुषार्थ गर जसबाट यस्तो बन्न सक । मुख्य हो यादको यात्रा र सबैलाई सन्देश दिनु छ । सन्देशवाहक (पैगम्बर) एक नै हुनुहुन्छ । धर्म स्थापकलाई पनि पैगम्बर वा प्रीसेप्टर्स भन्न सकिदैन । सद्गति दाता एक नै सद्गुरु हुनुहुन्छ । बाँकी त भक्तिमार्गमा मनुष्य केही न केही सुधिन्छन् । कुनै न कुनै दान पनि गर्छन् । तीर्थहरूमा जान्छन् भने केही न केही दान दिएर आउँछन् । यो त तिमी जान्दछौ कि यस अन्तिम जन्ममा बाबाले हामीलाई हीरा जस्तो बनाउनुहुन्छ । यसलाई नै अमूल्य जीवन भनिन्छ, तर यति पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । तिमीले भन्नेछौ- हाम्रो कुनै दोष छैन । अरे, म आएको छु फूल बनाउन भने तिमी किन बन्दैनौ ? मेरो त कर्तव्य हो पावन बनाउने । त्यसैले तिमी किन पुरुषार्थ गर्दैनौ ? पुरुषार्थ गराउनेवाला बाबा त मिल्नुभएको छ । यी लक्ष्मी-नारायणलाई यस्तो कसले बनायो ? दुनियाँले कहाँ जान्दछ । बाबा आउनु नै हुन्छ संगममा । अहिले तिम्रो कुरालाई कसैले बुझ्दैनन्, अगाडि गएर जब तिम्रो पासमा धेरै आउनेछन् तब उनीहरूको ग्राहक टुट्नेछ । बाबा भन्नुहुन्छ- यी वेद-शास्त्रहरूको सार म सुनाउँछु । धेरै गुरुहरू छन्, सबै भक्तिमार्गका । सत्ययुगमा सबै पावन थिए फेरि पतित बने । अब बाबा फेरि आएर तिमीलाई बेहदको संन्यास गराउनुहुन्छ किनभने यो पुरानो दुनियाँ खतम हुनेवाला छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- श्मशान (कब्रिस्तान)बाट बुद्धि निकालेर म बाबालाई याद गर्नु भन्ने विकर्म विनाश हुनेछ । अब विनाशको समय छ । सबैको हिसाब-किताब चुक्ता हुनेवाला छ । सारा दुनियाँका जो आत्माहरू छन् उनीहरूमा सारा पार्ट भरिएको छ । आत्माले शरीर धारण गरेर पार्ट बजाउँछ । आत्मा पनि अविनाशी छ, पार्ट पनि अविनाशी छ । यसमा कुनै फरक पर्न सक्दैन । जस्ताको तस्तै (हूबहू) दोहोरिइरहन्छ । यो धेरै ठूलो बेहदको ड्रामा हो । नम्बरवार त हुन्छन् नै । कोही रूहानी सेवा गर्नेवाला, कोही स्थूल सेवा गर्नेवाला । कोही भन्छन्- बाबा म हजुरको ड्राइभर बनौं, त्यसो हुँदा वहाँ पनि विमानको मालिक बन्दछु । आजका ठूला मानिसहरू सम्झन्छन् अहिले त हाम्रो लागि स्वर्ग छ । ठूला-ठूला महल छन्, विमान छन् । बाबा भन्नुहुन्छ- यो सबै हो कृत्रिम (आर्टिफिशियल), यसलाई मायाको पम्प भनिन्छ । के-के सिकिरहन्छन् । जहाज आदि बनाउँछन् । अब यो जहाज आदि वहाँ काममा कहाँ आउँछ र । बमहरू बनाउँछन्, यी वहाँ काममा कहाँ आउँछन् र । सुखवाला चिज त काममा आउनेछ । विनाश हुनमा विज्ञान (साइन्स) ले मदत गर्छ । फेरि त्यही विज्ञान (साइन्स) ले तिमीलाई नयाँ दुनियाँ बनाउनमा पनि मदत दिनेछ । यो ड्रामा बडो आश्चर्यजनक (वन्डरफुल) बनेको छ । अच्छा !

मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार :

- १) यस विनाश (क्यामत्) को समयमा पुरानो दुनियाँबाट बेहदको संन्यास गर्नु छ । यस श्मशानघाट (कब्रिस्तान) बाट बुद्धि निकाल्नु छ । यादमा रहेर सबै पुरानो हिसाब-किताब चुक्ता गर्नु छ ।
- २) मुखबाट सदैव ज्ञान रत्न निकाल्नु छ, पत्थर होइन । पूरा-पूरा हंस बन्नु छ । काँडालाई फूल बनाउने सेवा गर्नु छ ।

वरदान : आफ्नो पुरुषार्थको विधिमा स्वयम्को प्रगतिको अनुभव गर्नेवाला सफलताको सितारा भव

जसले आफ्नो पुरुषार्थको विधिमा स्वयम्को प्रगति वा सफलताको अनुभव गर्छ, ऊ नै सफलताको सितारा हो, उसको संकल्पमा स्वयम्को पुरुषार्थप्रति पनि कहिल्यै "थाहा छैन, हुन्छ या हुँदैन", गर्न सक्छु या सकिदैन- यो असफलताको अंश मात्र पनि हुनेछैन । स्वयम् प्रति सफलता अधिकारको रूपमा अनुभव गर्नेछ । उसलाई सहज र स्वतः सफलता मिलिरहन्छ ।

स्लोगन : सुख स्वरूप बनेर सुख दियो भने पुरुषार्थमा आशीर्वाद थपिनेछ ।